

Como pez fuera del agua

Títol original: *Come un gatto in Tangenziale* **Direcció:** Riccardo Milani
Guió: Furio Andreotti, Giulia Calenda, Paola Cortellesi, Riccardo Milani **País:** Itàlia **Durada:** 98 min **Any:** 2017 **Gènere:** Comèdia **Interpretació:** Antonio Albanese, Paola Cortellesi, Sonia Bergamasco, Alice Maselli, Simone De Bianchi, Claudio Amendola, Luca Angeletti, Antonio D'Ausilio **Fotografia:** Saverio Guarna **Distribuïdora:** Caramel Films **Estrena a Espanya:** 19/5/2019

No recomanada per a menors de 7 anys

Doblada en espanyol i versió original subtitulada en espanyol

SINOPSI

En Giovanni (Antonio Albanese) treballa per a una empresa encarregada de la reurbanització de suburbis a les perifèries de ciutats italianes. Està divorciat i té una filla, l'Agnese (Alice Maselli). L'adolescent trencarà els esquemes del seu pare quan li presenti el seu xicot Alessio (Simone de Bianchi), un jove que viu als suburbis als quals Giovanni mai s'havia plantejat anar. La família del jove és el pol oposat de la seva. Es produirà llavors el xoc de dos mons oposats, condemnats a entendre's. (Sensacine)

CRÍTICA

Amor de perifèria

Heus aquí una comèdia d'èxit a taquilla que no només es pren seriosament tots els seus personatges sinó que també sap extreure una ficció complexa d'una realitat social conflictiva

Quan, en les primeres línies de diàleg d'una pel·lícula, s'esmenta Pasolini i, poc després, un gag es recolza en una cançó de Renato Zero, aquest crític no pot evitar sentir-se en bones mans, tot i la desconfiança que, en primera instància, pugui provocar l'ús escassament refinat de ralentís i preses en gran angular. Dirigida per Riccardo Milani, cineasta inèdit al nostre país que va biografar a Domenico Mudugno per a televisió, **Como pez fuera del agua** no invoca Pasolini i Zero sense raó: la perifèria, la vida als suburbis sumida en la marginalitat, que un va afrontar des de l'art combatiu i l'altre en clau de kitsch melòdic, centra aquesta heterodoxa comèdia romàntica presidida per la gràfica imatge que proposa el seu contundent títol original, segons el qual un romanç entre classes socials irreconciliables duraria el mateix que un gat en plena autopista.

Milani ha fet una pel·lícula que, com alguns recents treballs de Pif -*La mafia sólo mata en verano* (2013) i *Amor a la siciliana* (2016)-, Gianni di Gregorio -*Vacaciones de ferragosto* (2008) i *Gianni y las mujeres* (2011)- i Ficarra & Picone -*La hora del cambio* (2017)-, sembla tenir plena consciència de la gran tradició de la comèdia crítica italiana. A **Como pez fuera del agua**, el membre (progressista) d'un Think Tank que desenvolupa polítiques socials per a la Unió Europea posarà a prova les seves conviccions ideològiques quan la seva filla adolescent s'engamori d'un noi d'extraradi, nascut en el si d'una família singularment desestructurada. Costa poc imaginar-se Alberto Sordi en aquest paper principal, de la mateixa manera que és inevitable pensar en la gran composició que hauria fet Ugo Tognazzi del pare (pres) del noi. La comparació no és desfavoridora: heus aquí, doncs, una comèdia de rotund èxit a taquilla, que no només es pren seriosament tots i cadascun dels seus personatges -no hi ha caricatures de traç gruixut, sinó identitats (i raons)-, sinó que també sap extreure una ficció complexa i no necessàriament complaent d'una realitat social conflictiva on antieuropeisme i consciència social mantenen un pols aparentment irresoluble.

Jordi Costa – el país.com